

Arrest

nr. 174 888 van 19 september 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 26 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat K. TERMONIA en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart over de Somalische nationaliteit te beschikken en afkomstig te zijn uit de stad Adan Yabaal, hoofdplaats van het gelijknamige district, provincie Middle Shabelle, Somalië. U bent lid van de Ashraf-clan. Op 5 oktober 2013 weigerde uw vader om zijn landbouwproducten en veld af te staan aan de terroristische organisatie Al Shabab. Hierop bedreigde Al Shabab u en uw familie, vijf dagen later, op 10 oktober 2015 hebben ze een bom in uw familiehuis gesmeten. Hierbij kwam uw volledige familie om het leven; uw vader A.B.J., uw moeder H. I. F. en uw broers S., K. en M. en zussen H. A. en N. U verbleef op dat moment zelf bij een vriend. In overleg met uw vrouw, H. A. I. besloot u het land te verlaten.

U verliet Somalië dezelfde dag en kwam via Ethiopië, Soedan, Libië, Italië naar België, waar u op 16 oktober 2015 aankwam en op 19 oktober 2015 asiel aanvraag.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS p.2, p.3) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vanaf het begin van het gehoor blijft u volhouden dat u 19 jaar (CGVS p. 4, p.10, p.16) in hetzelfde dorp Adan Yabaal doorbracht. Volgens u had u geen enkele reden om naar andere dorpen te gaan (CGVS p.4). Hierop merkt het CGVS op dat u dus over een gedegen kennis moet beschikken, want dat is uw leefwereld (CGVS p.4, p.10). Echter u raakt op geen enkel moment verder dan een theoretische en vage kennis waar dan ook nog eens grote, onverklaarbare lacunes in zijn. U krijgt dus de kans om uw leven in het dorp dan aannemelijk te maken, er wordt immers gefocust op uw directe leefomgeving, zo wordt het u ook vanaf het begin aangegeven (CGVS p.4, p.16). Echter, zoals hier onder zal blijken kan u op geen enkel moment overtuigen.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) wil tevens opmerken dat u vasthoudt aan een tactiek van het ontwijken van vragen en het geven van vage antwoorden. U wordt hier verschillende malen op gewezen en krijgt uitgebreid de kans om uw verklaringen aan te passen wanneer het blijkt dat belangrijke zaken niet weet (voorbeelden: CGVS p.8, CGVS p. 11, p.13, p.16, p.21). U houdt echter hardnekkig vol dat u van Adan Yabaal afkomstig bent en nooit elders verbleven heeft.

Vooreerst, uit het gehoor blijkt dat u uw eigen woonplaats Adan Yabaal niet correct kan situeren. Op geografisch vlak is uw kennis ronduit ondermaats. Zelfs op de meest eenvoudige vragen weet u geen antwoord. In eerste instantie, wanneer u gevraagd wordt om de aangrenzende provincies te geven, geeft u namen van steden in plaats van de provincies zelf; u heeft het over Beledweyne, Adado en Mogadishu (CGVS p. 4). Uit de kaarten van het CGVS (zie kopie administratief dossier) blijkt dat dit steden zijn en in geen geval provincies. U verklaart dat andere provincies ver weg zijn en u er daarom geen kennis van heeft (CGVS p. 9-10) terwijl Adan Yabaal, de plaats, ongeveer op de grens ligt met zowel de provincie Hiraan als de provincie Galgaduud (zie kaart kopie administratief dossier). Bij confrontatie beweert u ronduit dat dat niet zo is en dat er geen andere provincies dichtbij zijn (CGVS p.9). Dat is heel opmerkelijk want wanneer u gevraagd wordt om Adan Yabaal binnen de provincie Middle Shabelle te situeren geeft u zelf aan dat de plaats in de buitendelen ligt (CGVS p. 9).

Wanneer u naar districten gevraagd wordt, antwoordt u verschillende malen met dorpen (CGVS p. 9). U blijft hierin volharden. U weet enkel dat er vijf kleine dorpen zijn onder Adan Yabaal (CGVS p.9). Zo heeft u het over Gal Haruur en Xaaji Xaamud, u beweert dat Gal Haruur een district is, maar het blijkt een dorp te zijn (CGVS p.9). Het is nog opmerkelijker dat u dezelfde buurdorpen geeft wanneer u gevraagd wordt welke districten van de provincie Middle Shabelle nog in handen zijn van Al Shabab (CGVS p.12). U gaat een derde maal over tot dit antwoord op het einde van het gehoor wanneer u gevraagd wordt waar Kabo Kutukade de leider van Al Shabab is (CGVS p.20). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Kabo Kutukade de leider is van de regio's Middle Shabelle en Galgaduud (zie kopie administratief dossier), het kan dus niet dat u enkel een paar buurdorpen van uw eigen dorp kan aanhalen in deze context.

Tot slot, kan ook de buurdistricten zelf niet situeren, zoals aangegeven Adan Yabaal ligt op de grens met zowel Bulo Burto als El Dher (zie kaart administratief dossier). Zo verklaart u eerst dat er ten oosten van Adan Yabaal helemaal geen district is (CGVS p. 9). Daar ligt El Dher (zie kaart administratief dossier). Er wordt u dus gevraagd waar El Dher ligt, u verklaart u dat het ten zuiden van Adan Yabaal ligt. Volgens u ligt het district El Bur ten zuidoosten, maar het is het noordoosten. U wordt ook gevraagd waar het Bulo Burto district ligt, dat is het meest dichtbij (zie kaart administratief dossier), maar u houdt het op de vage verklaring dat u niet kan weten (CGVS p. 11). Het lijkt dus alsof uw kennis zich beperkt tot het instuderen van een kaart van het Adan Yabaal-district, bij confrontatie kan u dit niet verklaren (CGVS p.10-11)

Ook op politiek vlak is de kennis van uw directe leefomgeving zo goed als onbestaande. U heeft geen weet van objectieve gebeurtenissen die zich afspeelden in uw dorp. Zo weet u niet dat de districtscommissaris Muhiddin Ali vermoord werd in 2008 door Al Shabab (CGVS p. 12-13). Volgens u is er helemaal nooit een districtscommissaris geweest die Muhiddin Ali heet, dit gaat in tegen de informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier). U blijft er trouwens eerst bij dat de sufi-militie Ahlu Sunna Waljamee'ah nooit in uw district kwam (CGVS p. 12-13), terwijl u verder plots zegt dat ze er wel waren, om het dan direct terug in te trekken en te verklaren dat u niets over hen weet (CGVS p. 15). Dit is op zijn minst verwarrend te noemen voor iemand die 19 jaar lang enkel en alleen in Adan Yabaal bleef. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie administratief dossier) blijkt dat deze militie in 2009 vocht in Runirgood, gelegen in het Adan Yabaal district. Ook over andere politieke gebeurtenissen blijft u erg vaag, zo verklaart u dat er wel een warlord is geweest, maar dat u zich de naam van de warlord niet kan herinneren (CGVS p. 18). Ook kan u geen link leggen tussen de politieke situatie en uw eigen leven. Wanneer u gevraagd wordt sinds wanneer Al Shabab aan de macht is, antwoordt u als volgt "Ik heb de informatie dat Al Shabab kwam in 2009" (CGVS p. 12). Dit maakt een erg ingestudeerde indruk. Op de vraag of u alles kan vertellen wat u weet over Al Shabab, koppelt u niet terug naar uw persoonlijke leefwereld, namelijk uw 19 jaar in Adan Yabaal, maar vertelt u wat u heeft gehoord op de BBC radio (CGVS p.18-20). U krijgt eerder al eens de kans om om over de invloed van het regime op uw persoonlijke leven aannemelijk te maken, maar raakt u niet verder dan dat het een moeilijk leven was en dat u uw haar moest afscheren (CGVS p.16). Hoewel u uitgenodigd wordt om meer te vertellen houdt u het dus telkens op oppervlakkige verklaringen of zaken die u gehoord heeft. Het is weinig doorleefd om niet meer in detail te gaan als u effectief jarenlang onder een hard Al Shabab-regime geleefd heeft en daar voor gevlucht bent.

Gedurende het gehoor wordt u aangespoord om zo veel mogelijk informatie te geven, echter dit gebeurt op geen enkel moment, u krijgt uitgebreid de kans om over uw eigen leven te vertellen, maar u raakt nooit verder dan dat u de koran studeerde en voetbalde, u omschrijft 19 jaar in één zin (CGVS p. 16). U krijgt ook de kans om uw gemiddelde dag te omschrijven (CGVS p.13), maar u houdt het op de stelling dat u gewoon thuis bleef en niets deed toen u van de basisschool af kwam. Dit lijkt een tactiek om niet te moeten antwoorden op vragen. Tevens beweert u een telg te zijn van een landbouwfamilie (CGVS p. 13), echter u weet amper iets te vertellen over de manier waarop uw familie overleefde, het enige wat u verklaart is dat de helft van de opbrengst voor jullie overleven zorgde en de andere helft verkocht werd. Op de vraag of er droogteperiodes waren antwoordt u in eerste instantie dat u niet weet wanneer het was, pas erna zegt u te denken dat het in 2011 was. U krijgt de kans er over uit te wijden, maar u houdt het op het feit dat er geen regen viel en dat de mensen elkaar hielpen (CGVS p. 15). Voor iemand waarvan het overleven afhangt van de landbouwopbrengst is dit erg vaag.

Tot slot geeft u geen zicht op uw werkelijke clanherkomst. U beweert Ashraf te zijn maar weet amper waar dit voor staat, zo beweert u ook dat u, als Ashraf, een uitgebreide kennis heeft over de koran (CGVS p. 5) en dat jullie religieuze mensen zijn. Uw vader was een sheikh (CGVS p.7) en u gaf zelf

koranles (CGVS p.13), maar u kan amper iets vertellen over de religiebeleving in Somalië. U houdt het op het feit dat alle Somaliërs soennitisch zijn. Sheikhs onderscheiden zich volgens u enkel door hun manier van kledij en hun baarden (CGVS p.7). Iemand die beweert een religieus persoon te zijn en zelf koranles gegeven te hebben moet tot meer overtuigende verklaringen kunnen overgaan, maar u verzandt, ook hier, in algemeenheden. Bovendien weet u niet dat uw clan traditioneel gezien afstammelingen van Fatima de dochter van de profeet Mohamed (zie kopie informatie administratief dossier) (CGVS p.7). Dit is de basis van het speciale statuut dat uw clan zou hebben, dus het is onaanvaardbaar dat u dat niet weet.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Adan Yabaal gelegen in de regio Middle Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Adan Yabaal heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in

de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U legt een attest van de Somalische ambassade in België neer ter staving van uw Somalische nationaliteit. Rekening houdend met het feit dat uw verklaringen over uw afkomst reeds als weinig geloofwaardig werden beoordeeld en uit de informatie van het CGVS blijkt dat alle archieven en publieke kantoren werden vernietigd gedurende de burgeroorlog waardoor er geen archieven, kopieën of originele documenten voorhanden zijn die gebruikt kunnen worden als referentiemateriaal bij het opstellen van documenten, dient de waarde van dit stuk danig gerelativeerd te worden (zie informatie administratief dossier). Een identiteitsdocument kan alleen als ondersteunend element dienen indien dit in overeenstemming zou zijn met geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. Bovendien verkreeg u dit attest louter op basis van uw persoonlijke verklaringen, waaraan het CGVS dus geen geloof hecht. Daarbij komt dat Somalië op de 175ste plaats staat in de Corruption Perception Index (zie administratief dossier), dit toont ook aan dat het door u neergelegde attest geen bewijswaarde heeft.

Ter conclusie, u werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat louter op basis van zijn verklaringen aan de op hem rustende bewijslast is voldaan. Hij heeft immers samenhangende en aannemelijke verklaringen afgelegd die in grote lijnen geloofwaardig zijn en waarin plaats is voor kleine inconsistenties over niet doorslaggevende details. Verzoeker meent echter dat de verwerende partij, het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), de kleine inconsistenties doorslaggevend heeft gemaakt voor het niet toekennen van de vluchtelingenstatus.

Verzoeker meent dat hij in grote lijnen toch correct is over de situering van zijn dorp in Somalië. Hij stelt dat het CGVS wel een punt heeft waar wordt opgemerkt dat verzoeker steden opnoemt in plaats van provincies, maar deze steden zijn wel stuk voor stuk hoofdsteden van provincies. Verzoeker vergist zich dus enkel tussen provincies en provinciehoofdsteden. Overigens heeft verzoeker later in het interview wel de regio Hiraan genoemd als andere naam voor de provincie Beledweyn.

Verzoeker benadrukt dat hij gedurende 19 jaar in hetzelfde dorp heeft gewoond, nauwelijks in contact kwam met mensen uit andere regio's, en nadien nog twee jaar door Afrika heeft rondgezworven. De

verwarring omtrent het begrip provincie en provinciehoofdstad betreft dus een niet doorslaggevend detail.

Verzoeker kon tevens perfect zijn volledige clanlijn opnoemen en de andere clans beschrijven die in het district Adan Yabaal wonen. Telkens worden kleine vergissingen uitvergroot ondanks het feit dat verzoeker in grote lijnen de waarheid vertelt, er wordt hem nooit het voordeel van de twijfel verleend.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 4 en 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker stelt dat het CGVS er niet in slaagt om de feiten waarover verzoeker sprak op een juiste tijdslijn te plaatsen. Verzoeker heeft verklaard dat hij op 10 oktober 2013 op de vlucht sloeg, dat hij vervolgens gedurende twee jaren doorheen Afrika via Ethiopië, Soedan en Libië reisde om op 16 oktober 2015 via Italië in België aan te komen. Het CGVS beweert echter dat verzoeker op 10 oktober 2015 vertrok uit Somalië en zo dus slechts 6 dagen onderweg was om België te bereiken.

Omwille van zijn jarenlange omzwervingen herinnert verzoeker zich niet meer alle details over zijn leefwereld in Somalië. Wanneer het CGVS dan beweert dat verzoeker slechts enkele dagen onderweg was naar België, weigert het CGVS de reden te erkennen waarom verzoekers geheugen hem soms in de steek laat.

In een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1A van het Verdrag van Genève en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij voert tevens de schending aan van het soevereiniteitsbeginsel.

Verzoeker bekritiseert in dit verband het motief van de bestreden beslissing dat handelt over het attest van de Somalische Ambassade in België ter staving van zijn Somalische nationaliteit. Verzoeker meent dat hij wel degelijk onder de definitie van vluchteling valt indien hij zijn Somalische nationaliteit en afkomst kan bewijzen. Het is immers momenteel zo dat de Somalische regering niet in staat is haar burgers voldoende bescherming te bieden tegen de daden van vervolging door de terroristische groepering Al Shabaab.

Verzoeker verklaarde dat hij pas na een drie uur durend interview op de Somalische Ambassade dit nationaliteitsbewijs in handen kreeg. Verzoeker meent dat het hoogst merkwaardig is dat de Somalische Ambassade te Brussel wel een bewijs van Somalische identiteit aan verzoeker uitreikt maar dat het CGVS blijft volhouden dat hieraan geen geloof kan worden gehecht. Het is nochtans de soevereine bevoegdheid van elke natie om de eigen nationaliteit uit te reiken aan onderdanen. Verzoeker verwijst naar een artikel van 30 juni 2014 van de Nederlandse Hulporganisatie INLIA (Internationaal Netwerk van Lokale Initiatieven ten behoeve van asielzoekers) waarin de Somalische Ambassade in Brussel wordt vermeld en wordt gesteld dat de Nederlandse IND (Immigratie- en Naturalisatiedienst) inbreuk pleegt op de soevereiniteit van een land door geen waarde toe te kennen aan documenten verstrekt door deze Ambassade. Verzoeker verwijst vervolgens naar nog een artikel van INLIA van 3 december 2014 waarin de Nederlandse Dienst Terugkeer & Vertrek bevestigt dat de Nederlandse overheid ten onrechte geen waarde toekent aan Somalische documenten afgegeven door de Somalische Ambassade te Brussel.

In het rapport "*World Report 2015: Somalia*" van Human Rights Watch wordt duidelijk vermeld dat de Somalische regering faalt om bescherming te bieden aan de burgers in de gebieden die onder hun controle staan. Het regeringsleger maakt zich zelf schuldig aan misdaden tegen de menselijkheid en ook Al Shabaab pleegt nog steeds regelmatig aanslagen op burgerdoelwitten. Verzoeker moet erkend worden als vluchteling, minstens moet hem de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

2.2. Stukken

Bij het verzoekschrift worden volgende stukken gevoegd:

- UNHCR, « *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié* », Genève, januari 1992, blz. 53, randnr. 205.
- Office of the UNHCR, "*Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims*", 16 december 1998, randnrs. 8-12 en 17.

- Gehoorverslag CGVS van verzoeker, d.d. 18/03/2016.
- INLIA.nl: "*IND pleegt inbreuk op soevereiniteit landen van herkomst*", d.d. 30/06/14
- INLIA.nl: "*IND kent Somalische documenten ten onrechte geen waarde toe*", d.d. 03/12/14.
- Human Rights Watch: "*World Report 2015: Somalia*".

In een aanvullende nota van 1 september 2016 legt verzoeker twee stukken voor:

- een kopie van een geboortecertificaat opgesteld in het Engels op 12 oktober 2008;
- een kopie van een onvertaald document.

2.3. Beoordeling

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, a.w., nr. 204). Het is de taak van de asielzoeker om de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Het is de taak van de asielinstanties om in het licht van de verklaringen van de betrokkene en van de concrete omstandigheden van de zaak te onderzoeken of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het vluchtelingenverdrag) en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat de betrokkene een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3.1.1. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de asielaanvraag van verzoeker werd geweigerd omdat hij doorheen zijn verklaringen geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk heeft gemaakt:

- uit het geheel van de afgelegde verklaringen en voorgelegde stukken blijkt dat verzoeker niet heeft voldaan aan de plicht tot medewerking;
- er kan geen geloof worden gehecht aan zijn verklaringen over zijn verblijf in Somalië, wat belangrijk is voor de inschatting van zijn vrees voor vervolging, de werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming;
- verzoeker blijft volhouden dat hij 19 jaar in hetzelfde dorp doorbracht, Adan Yabaal; hij kan echter deze woonplaats niet correct situeren, op geografisch vlak is zijn kennis ondermaats. Ook op politiek vlak is de kennis van zijn directe leefomgeving zo goed als onbestaande, het is weinig doorleefd om niet meer in detail te vertellen, had verzoeker effectief jarenlang geleefd onder een hard Al-Shabab regime. Verzoeker wordt gedurende het gehoor aangespoord om zo veel mogelijk informatie te geven maar dit gebeurt op geen enkel moment;
- verzoeker geeft geen zicht op zijn werkelijke clanherkomst: hij weet amper waar Ashraf voor staat en hij kan amper iets vertellen over de religiebeleving in Somalië, bovendien weet hij niet dat zijn clan traditioneel gezien afstammelingen zijn van Fatima, de dochter van de profeet Mohamed;
- verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Adan Yabaal gelegen in de regio Middle Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin geloof gehecht worden aan de feiten die zich volgens zijn verklaringen in deze regio hebben voorgedaan;
- verzoeker heeft niet de waarheid verteld over waar hij verbleven heeft voor zijn komst naar België, door zijn gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het CGVS in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn komst naar België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen, maakt verzoeker bijgevolg niet aannemelijk dat hij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico loopt op ernstige schade;
- rekening houdend met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door verzoeker afgelegde verklaringen en overlegde stukken, wordt besloten dat er in hoofde van verzoeker geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

2.3.1.2. Verzoeker voert de schending aan van artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet. Er wordt opgemerkt dat dit artikel werd opgeheven bij wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen II, met ingang van 1 september 2013 en dat de tekst die verzoeker citeert nu terug te vinden is in artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker meent dat hij geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd en dat hem het voordeel van de twijfel moet worden toegekend. Verzoeker verwijst in dit verband naar de *“Note on Burden and Standard of proof in Refugee Claims”* van het UNHCR van 16 december 1998. Verzoeker benadrukt dat hij in grote lijnen correcte antwoorden geeft over de situering van zijn dorp Adan Yabaal binnen Somalië, dat het zich vergissen tussen provinciehoofdstad en provincie slechts een kleine inconsistentie betreft en dat hij wel degelijk kennis van de buurprovincies heeft, dat hij zijn volledige clanlijn kan opnoemen, en de andere clans kan beschrijven die in het district Adan Yabaal wonen.

In dit verband wordt opgemerkt dat verzoeker volledig voorbijgaat aan het volgende. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelde in zijn beslissing ook dat verzoekers kennis op geografisch vlak (over andere zaken dan de situering van zijn dorp of het verschil tussen provincies en provinciehoofdsteden) ondermaats is: *“U verklaart dat andere provincies ver weg zijn en u er daarom geen kennis van heeft (CGVS p. 9-10) terwijl Adan Yabaal, de plaats, ongeveer op de grens ligt met zowel de provincie Hiraan als de provincie Galgaduud (zie kaart kopie administratief dossier). Bij confrontatie beweert u ronduit dat dat niet zo is en dat er geen andere provincies dichtbij zijn (CGVS p.9). Dat is heel opmerkelijk want wanneer u gevraagd wordt om Adan Yabaal binnen de provincie Middle Shabelle te situeren geeft u zelf aan dat de plaats in de buitendelen ligt (CGVS p. 9). Wanneer u naar districten gevraagd wordt, antwoordt u verschillende malen met dorpen (CGVS p. 9). U blijft hierin volharden. U weet enkel dat er vijf kleine dorpen zijn onder Adan Yabaal (CGVS p9). Zo heeft u het over Gal Haruur en Xaaji Xaamud, u beweert dat Gal Haruur een district is, maar het blijkt een dorp te zijn (CGVS p.9). Het is nog opmerkelijker dat u dezelfde buurdorpen geeft wanneer u gevraagd wordt welke districten van de provincie Middle Shabelle nog in handen zijn van Al Shabab (CGVS p.12). U gaat een derde maal over tot dit antwoord op het einde van het gehoor wanneer u gevraagd wordt waar Kabo Kutukade de leider van Al Shabab is (CGVS p.20). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Kabo Kutukade de leider is van de regio’s Middle Shabelle en Galgaduud (zie kopie administratief*

dossier), het kan dus niet dat u enkel een paar buurdorpen van uw eigen dorp kan aanhalen in deze context. Tot slot, kan ook de buurdistricten zelf niet situeren, zoals aangegeven Adan Yabaal ligt op de grens met zowel Bulo Burto als El Dher (zie kaart administratief dossier). Zo verklaart u eerst dat er ten oosten van Adan Yabaal helemaal geen district is (CGVS p. 9). Daar ligt El Dher (zie kaart administratief dossier). Er wordt u dus gevraagd waar El Dher ligt, u verklaart u dat het ten zuiden van Adan Yabaal ligt. Volgens u ligt het district El Bur ten zuidoosten, maar het is het noordoosten. U wordt ook gevraagd waar het Bulo Burto district ligt, dat is het meest dichtbij (zie kaart administratief dossier), maar u houdt het op de vage verklaring dat u niet kan weten (CGVS p. 11). Het lijkt dus alsof uw kennis zich beperkt tot het instuderen van een kaart van het Adan Yabaal-district, bij confrontatie kan u dit niet verklaren (CGVS p.10-11)”. De commissaris-generaal oordeelde ook dat verzoekers kennis op politiek vlak van zijn directe leefomgeving zo goed als onbestaande is: “U heeft geen weet van objectieve gebeurtenissen die zich afspeelden in uw dorp. Zo weet u niet dat de districtscommissaris Muhiddin Ali vermoord werd in 2008 door Al Shabab (CGVS p. 12-13). Volgens u is er helemaal nooit een districtscommissaris geweest die Muhiddin Ali heet, dit gaat in tegen de informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier). U blijft er trouwens eerst bij dat de sufi-militie Ahlu Sunna Waljamee’ah nooit in uw district kwam (CGVS p. 12-13), terwijl u verder plots zegt dat ze er wel waren, om het dan direct terug in te trekken en te verklaren dat u niets over hen weet (CGVS p. 15). Dit is op zijn minst verwarrend te noemen voor iemand die 19 jaar lang enkel en alleen in Adan Yabaal bleef. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie administratief dossier) blijkt dat deze militie in 2009 vocht in Runirgood, gelegen in het Adan Yabaal district. Ook over andere politieke gebeurtenissen blijft u erg vaag, zo verklaart u dat er wel een warlord is geweest, maar dat u zich de naam van de warlord niet kan herinneren (CGVS p. 18). Ook kan u geen link leggen tussen de politieke situatie en uw eigen leven. Wanneer u gevraagd wordt sinds wanneer Al Shabab aan de macht is, antwoordt u als volgt “Ik heb de informatie dat Al Shabab kwam in 2009” (CGVS p. 12). Dit maakt een erg ingestudeerde indruk. Op de vraag of u alles kan vertellen wat u weet over Al Shabab, koppelt u niet terug naar uw persoonlijke leefwereld, namelijk uw 19 jaar in Adan Yabaal, maar vertelt u wat u heeft gehoord op de BBC radio (CGVS p.18-20). U krijgt eerder al eens de kans om om over de invloed van het regime op uw persoonlijke leven aannemelijk te maken, maar raakt u niet verder dan dat het een moeilijk leven was en dat u uw haar moest afscheren (CGVS p.16). Hoewel u uitgenodigd wordt om meer te vertellen houdt u het dus telkens op oppervlakkige verklaringen of zaken die u gehoord heeft. Het is weinig doorleefd om niet meer in detail te gaan als u effectief jarenlang onder een hard Al Shabab-regime geleefd heeft en daar voor gevlucht bent.”

De commissaris-generaal oordeelde vervolgens dat verzoeker geen zicht geeft op zijn werkelijke clanherkomst: “U beweert Ashraf te zijn maar weet amper waar dit voor staat, zo beweert u ook dat u, als Ashraf, een uitgebreide kennis heeft over de koran (CGVS p. 5) en dat jullie religieuze mensen zijn. Uw vader was een sheikh (CGVS p.7) en u gaf zelf koranles (CGVS p.13), maar u kan amper iets vertellen over de religiebeleving in Somalië. U houdt het op het feit dat alle Somaliërs soennitisch zijn. Sheikhs onderscheiden zich volgens u enkel door hun manier van kledij en hun baarden (CGVS p.7). Iemand die beweert een religieus persoon te zijn en zelf koranles gegeven te hebben moet tot meer overtuigende verklaringen kunnen overgaan, maar u verzandt, ook hier, in algemeenheden. Bovendien weet u niet dat uw clan traditioneel gezien afstammelingen van Fatima de dochter van de profeet Mohamed (zie kopie informatie administratief dossier) (CGVS p.7). Dit is de basis van het speciale statuut dat uw clan zou hebben, dus het is onaanvaardbaar dat u dat niet weet.”

In het middel, waar verzoeker aanvoert dat zijn verklaringen wel geloofwaardig zijn en dat hem om die reden het voordeel van de twijfel moet worden toegekend, gaat verzoeker in het geheel niet in op deze motieven, waaruit blijkt dat zijn geografische en politieke kennis van het dorp en de omgeving waarin hij beweert zijn hele leven gewoond te hebben, ondermaats is en waaruit blijkt dat hij geen zicht heeft op zijn werkelijke clanherkomst. Deze motieven zijn pertinent en terecht en vinden steun in het administratief dossier. Verzoeker laat dus correcte motieven over zijn ongeloofwaardige verklaringen ongemoeid, zodat hij niet kan gevolgd worden in zijn loutere mededeling dat zijn verklaringen wel geloofwaardig zijn.

Verzoeker kan bijgevolg niet aanvoeren dat moet worden aangenomen dat hij de waarheid vertelt en dat hem daarom het voordeel van de twijfel moet worden gegeven. Uit hetgeen hierboven werd gesteld blijkt dat verzoekers verklaringen niet geloofwaardig zijn, om die reden kan hem het voordeel van de twijfel niet worden toegekend.

2.3.1.3. Verzoeker voert aan dat het CGVS zijn problemen niet op een juiste tijdslijn kan plaatsen. Verzoeker heeft verklaard dat zijn problemen met Al Shabaab begonnen op 5 oktober 2013, dat een

bom in zijn huis ontplofte op 10 oktober 2013, dat hij dezelfde dag op de vlucht sloeg, dat hij twee jaar doorheen Afrika reisde via Ethiopië, Soedan en Libië en op 16 oktober 2015 via Italië in België toekwam. Verzoeker wijst erop dat het CGVS beweert dat verzoeker op 10 oktober 2015 vertrok uit Somalië en zo dus slechts zes dagen onderweg was naar België. Het is precies omwille van deze jarenlange omzwervingen dat hij zich niet meer alle details kan herinneren van zijn leefwereld in Somalië.

Er moet worden opgemerkt dat uit de bestreden beslissing blijkt dat het gaat om een materiële vergissing tussen "2013" en "2015" en dat het niet gaat om een verkeerd opgebouwde redenering over de vluchtroute van verzoeker of over de tijd die verstreken is tussen de ontploffing van de bom en verzoekers vertrek uit Somalië. Het volgende wordt immers vermeld: *"U verklaart over de Somalische nationaliteit te beschikken en afkomstig te zijn uit de stad Adan Yabaal, hoofdplaats van het gelijknamige district, provincie Middle Shabelle, Somalië. U bent lid van de Ashraf-clan. Op 5 oktober 2013 weigerde uw vader om zijn landbouwproducten en veld af te staan aan de terroristische organisatie Al Shabab. Hierop bedreigde Al Shabab u en uw familie, vijf dagen later, op 10 oktober 2015 hebben ze een bom in uw familiehuis gesmeten. Hierbij kwam uw volledige familie om het leven; uw vader ABJ, uw moeder HIF en uw broers S, K. en Mohamed en zussen HA en N. U verbleef op dat moment zelf bij een vriend. In overleg met uw vrouw, HAI, besloot u het land te verlaten. U verliet Somalië dezelfde dag en kwam via Ethiopië, Soedan, Libië, Italië naar België, waar u op 16 oktober 2015 aankwam en op 19 oktober 2015 asiel aanvraag."*

Er wordt duidelijk gesteld dat verzoekers vader op 5 oktober 2013 weigerde landbouwproducten en geld af te staan en dat "vijf dagen later" een bom in het familiehuis wordt gesmeten. Vijf dagen later dan 5 oktober 2013 is per definitie 10 oktober 2013 en niet 10 oktober 2015, zodat duidelijk is dat de commissaris-generaal redeneerde dat dit 10 oktober 2013 was maar zich verschreven heeft. Vervolgens wordt vermeld dat verzoeker via Ethiopië, Soedan, Libië en Italië naar België kwam. Het spreekt voor zich dat deze route door verschillende Afrikaanse en Europese landen niet op 5 dagen kon geschieden, wat opnieuw wijst op een louter materiële verschrijving tussen 2015 en 2013.

Bovendien betreft dit een materiële vergissing in het feitenrelaas en niet in het gedeelte "B. motivering" van de bestreden beslissing. In het gedeelte "motivering" komt deze fout niet voor en komt geen redenering voor die op deze fout zou gesteund zijn.

Verzoekers uiteenzetting in dit verband kan niet gevolgd worden.

Waar verzoeker aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 18 maart 2016 de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten, dit met de hulp van een tolk Somali en bijgestaan door zijn advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

De schending van de artikelen 4 en 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan niet worden aangenomen.

2.3.1.4. Inzake verzoekers kritiek op het feit dat de waarde van het door hem voorgelegde nationaliteitsattest van de Somalische Ambassade in Brussel gerelativeerd wordt, wordt opgemerkt dat de commissaris-generaal terecht oordeelde dat slechts bewijswaarde kan worden toegekend aan voorgelegde documenten indien ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, *quod non in casu*. Bovendien is de bewijswaarde van een dergelijk document hoe dan ook relatief, aangezien uit de informatie van het CGVS blijkt dat alle archieven en publieke kantoren in Somalië werden vernietigd waardoor er geen originelen beschikbaar zijn als referentiemateriaal en dat Somalië hoog vermeld wordt in de Corruption perception Index. Tevens wordt terecht opgemerkt dat verzoeker dit attest verkreeg op basis van zijn persoonlijke verklaringen, waaraan door het CGVS geen geloof wordt gehecht. De verwijzingen van verzoeker naar twee artikels gevoegd bij het verzoekschrift doet hieraan geen afbreuk: de artikels zijn afkomstig van een website van een Nederlandse hulporganisatie (Internationaal netwerk van Lokale Initiatieven ten

behoefte van asielzoekers) en vertolken bijgevolg de mening van deze organisatie en niet van een officiële instantie. Waar verzoeker verwijst naar de reactie van een officiële instantie, met name de DT&V (Dienst Terugkeer & Vertrek), in het tweede artikel, wordt opgemerkt dat dit artikel vermeldt dat de DT&V van mening is dat het niet aan de DT&V is om zich uit te spreken over de waardering van dergelijke documenten.

Verzoeker gaat er verkeerdelijk van uit dat het louter volstaat de Somalische nationaliteit te hebben, om als vluchteling erkend te worden. Een asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt, dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. Zoals reeds gesteld doet verzoeker dit niet gezien zijn ongeloofwaardige verklaringen.

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming zoals gedefinieerd in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. In dit verband kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wijst erop dat de subsidiaire beschermingsstatus niettemin kan worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico loopt op ernstige schade dat los staat van het risico voortvloeiend uit het ongeloofwaardig asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn regionaal erg verschillend. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is van een regio waar er geen risico op ernstige schade is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt om zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Verzoeker maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over zijn voorgehouden verblijfplaatsen in Somalië en/of zijn feitelijke herkomst uit Somalië;

- de bewijswaarde van het attest van de Somalische ambassade in België ter staving van verzoekers Somalische nationaliteit wordt niet aanvaard omdat verzoekers verklaringen over zijn afkomst weinig geloofwaardig zijn en omdat uit informatie van het CGVS blijkt dat alle archieven en publieke kantoren werden vernietigd gedurende de burgeroorlog waardoor er geen archieven, kopieën of originele documenten voorhanden zijn die als referentiemateriaal gebruikt kunnen worden bij het opstellen van documenten. Een identiteitsdocument kan alleen als ondersteunend element dienen als dit in overeenstemming is met geloofwaardige verklaringen. Verzoeker verkreeg dit attest op basis van persoonlijke verklaringen, waaraan het CGVS geen geloof hecht. Somalië staat op de 175ste plaats in de Corruption Perception Index;

- verzoeker werd er tijdens zijn gehoor op gewezen dat het belangrijk was om correcte verklaringen af te leggen met betrekking tot zijn identiteit, zijn nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Verzoeker werd geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden verblijfplaatsen in Somalië en/of feitelijke herkomst uit Somalië. Verzoeker werd er ook op gewezen dat het niet volstaat om te verwijzen naar zijn Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van zijn asielaanvraag van groot belang is dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn eerdere verblijfplaatsen voor zijn komst naar België. Er werd benadrukt dat het gegeven dat verzoeker niet recent uit Somalië afkomstig is en/of dat hij een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat hij deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven zijn asielaanvraag correct te beoordelen. Er werd tevens beklemtoond dat indien hij het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden hij gedurende de laatste jaren voor zijn komst naar België werkelijk heeft

verbleven en geen correct beeld geeft op zijn werkelijke achtergrond en leefsituatie, hij evenmin de door hem aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Verzoeker beroept zich in dit verband op de algemene situatie in Somalië en verwijst daarvoor naar het rapport "World Report 2015: Somalia" van Human Rights Watch waarin vermeld staat dat de Somalische regering faalt om bescherming te bieden aan burgers in de gebieden die onder hun controle staan en dat het regeringsleger zich zelfs schuldig maakt aan misdaden tegen de menselijkheid en ook Al Shabaab pleegt nog steeds regelmatig aanslagen op burgerdoelwitten.

In dit verband wordt erop gewezen dat verzoeker volledig voorbijgaat aan de opmerkingen in de bestreden beslissing dat hij niet kan volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit maar dat hij enig verband met zijn persoon aannemelijk moet maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist; verzoeker maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over zijn voorgehouden verblijfplaatsen in Somalië en/of zijn feitelijke herkomst uit Somalië. In de bestreden beslissing wordt vervolgens benadrukt dat, als verzoeker niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden hij gedurende de laatste jaren voor zijn komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct beeld geeft op zijn werkelijke achtergrond en leefsituatie, hij evenmin de door hem aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Door louter te verwijzen naar zijn Somalische nationaliteit en naar een algemeen rapport uit 2015 over Somalië, slaagt verzoeker er niet in om recht te zetten dat hij geen informatie gegeven heeft over waar hij in Somalië of elders verbleef voor zijn vertrek naar België, zodat hij geen verband met zijn persoon aannemelijk maakt, hij maakt het bewijs van dergelijk verband onmogelijk. Verzoeker toont bijgevolg niet aan dat er een verband met zijn persoon is en dat hij bij een terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Voor wat betreft het attest van de Somalische ambassade, wordt verwezen naar punt 2.3.1.3. van dit arrest.

2.3.3. Inzake de op 1 september 2016 naar de Raad verstuurd documenten wordt herhaald dat niet wordt uitgesloten dat verzoeker de Somalische nationaliteit heeft en dat niet wordt uitgesloten dat hij geboren is in Adan Yabal, Somalië. Er wordt echter wel ernstig getwijfeld aan het verblijf van verzoeker gedurende 19 jaar in Adan Yabal. Verzoeker geeft geen zicht op zijn eerdere verblijfplaatsen voor zijn komst naar België.

Een kopie van het origineel geboortecertificaat is niet van aard om hieraan afbreuk te doen, omdat een kopie vooreerst geen bewijswaarde heeft omwille van het manipuleerbaar karakter ervan en vervolgens omdat een geboortecertificaat niets zegt over de plaats waar verzoeker gedurende 19 jaar verbleven heeft.

De kopie die verzoeker als tweede stuk bijvoegt, zou een huwelijksakte betreffen, maar dit document is niet vertaald. Vervolgens wordt erop gewezen dat dit document omwille van het manipuleerbare karakter van fotokopieën geen bewijswaarde heeft.

2.3.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoot.

2.3.5. Waar verzoeker *in fine* vraagt om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het rechtsplegingsdossier terug over te maken aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor bijkomend onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend zestien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET